

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr.74
Din 29.01.2014

Dosar nr: 650/2013

Petiția nr:5770/05.09.2013

Petent: C.M.

Reclamat: Casa sectorială de pensii a Ministerului Afacerilor Interne, prin reprezentant

Obiect: emiterea unei decizii de pensionare fără respectarea prevederilor legale, munca nenormată și lipsa carnetului de muncă

I. Numele, domiciliul sau reședința păților

1.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.1.1. C.M., cu domiciliul în

1.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

1.2.1. Casa sectorială de pensii a Ministerului Afacerilor Interne, București, str. Drumul Taberei, nr. 7-9, sector 6

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul semnaleză faptul că pensia sa a fost diminuată cu 40% din cauza interpretării greșite a prevederilor legii nr 263/2010, respectiv art. 17 și 18, potrivit cărora perioada suplimentară la vechimea în muncă acordată pentru condiții deosebite/speciale /alte condiții de muncă, precum grupele I și II de muncă, constituie stagiul de cotizare și prin urmare această perioadă trebuie luată în calcul punctajului lunar al pensiei.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

Astfel, prin adresa nr. 5770/16.09.2013 a fost citat petentul, iar prin adresa 5973/16.09.2013 a fost citată Casa Sectorială de Pensii a Ministerului Afacerilor de Interne, pentru termenul de 01.10.2013. De asemenea, li s-a adus la cunoștință excepția de neкомпetență a Consiliului, invocată din oficiu, competența în speță revenind Curții Constituționale și instanței de judecată.

IV. Susținerea părților

4. 1. Susținerea petentului

4.1.1. Petentul arată că în anul 2011, după o vechime în serviciu de 24 de ani în Ministerul Afacerilor Interne, a fost trecut în rezervă cu drept de pensie în baza Legii nr. 263/2010, privind sistemul unic de pensii. Petentul arată că a studiat cu atenție legea 263/2010 și a constatat că în cadrul Casei Sectoriale de Pensii a M.A.I. aceasta nu se aplică corect, generând o discriminare evidentă față de modul în care sunt tratați colegii din celelalte structuri ale sistemului de apărare, ordine publică și siguranță națională. Petentul consideră neaplicarea prevederilor art. 17, 18 din Legea nr. 263/2010 cu rea credință de către Casa Sectorială de Pensii.

4.1.2. Perioada suplimentară reprezintă stagiul de cotizare în conformitate cu prevederile art. 3, alin. 1, lit. p din Legea 263/2010 și art. 5, 31, alin. 1 și 37, alin. 1 din H.G. nr. 257/2011 privind Normele de aplicare a Legii nr. 263/2010, prin urmare trebuie luată în calcul stabilirea punctajului lunar al pensiei.

Deși în Deciziile sale, Casa Sectorială de Pensii MAI, include stagiul suplimentar acordat pentru condiții de muncă în stagiul total de cotizare, calculul pensiei îl face doar pentru perioada efectiv lucrată, perioada suplimentară la vechimea în muncă fiind luată în calcul ca stagiul de cotizare realizat în condiții normale, așa cum prevede legea.

4.2. Susținerea Casei Sectoriale de Pensii a Ministerului Afacerilor Interne

4.2.1 Partea reclamată nu și-a exprimat niciun punct de vedere cu privire la aspectele sesizate.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerea petentului, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.2. Astfel, având în vedere prevederile legale, Colegiul director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, aspect susținut și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

„Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

5.3. De asemenea, există organe reglementate de Constituție care au competență absolută de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională, care în temeiul art.1 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este unica autoritate de jurisdicție constituțională din România și care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art. 16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

5.4. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor

dispoziții legale, nici de a interfera în competențele legislativului prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative, nici în competențele Curții Constituționale sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării (Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008).

5.5. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

5.6. Totodată, Colegiul director reține că așa cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înlăturare a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

5.7. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Opinie separată exprimată de H.I.:

5.8. Instanțele judecătorești au anulat **Hotărârea nr. 426/21.12.2010** a CNCD în care Colegiul director a admis excepția de necompetență materială a CNCD pe baza **Deciziei nr. 997/2008** a Curții Constituționale, arătând că CNCD „a refuzat să își exercite competențele legale (el fiind singurul organism cu astfel de atribuții, în materie de discriminare), respectiv să soluționeze cererea cu care fusese investit, făcând o eronată interpretare a deciziei nr. 997/2008 a Curții Constituționale” (**Sentința nr. 32/30.01.2012** a Curții de Apel Ploiești, devenită irevocabilă prin **Decizia nr. 5060/18.04.2013** a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

5.9. Ulterior hotărârii instanței de judecată, CNCD a soluționat cauza prin **Hotărârea nr. 671/20.11.2013**, respingând excepția de necompetență a CNCD.

5.10. Astfel Colegiul director al CNCD a creat o situație care, conform CEDO (a se vedea în acest sens **Cauza Beian împotriva României**, hotărârea din 06.12.2007), reprezintă o discriminare, și anume a soluționat două cauze cu obiect identic în mod diferit, fără ca în această perioadă (data soluției de respingere a excepției și data soluției de admitere a excepției) să fi intervenit o modificare a normei juridice (prin lege sau prin interpretarea instanțelor de judecată).

5.11. Consider că o discriminare venită din parte instituției care are misiunea de a o combate crează o situație extrem de gravă, afectând statul de drept din România.

5.12. În concluzie consider că petiția trebuia soluționată în mod identic cu petițiile care au format obiectul unor dosare similare, în care excepția a fost repinsă și discriminarea a fost constatată de către Colegiul director al CNCD.

5.13. Dacă hotărârea va fi atacată în contencios administrativ, instanțele de judecată, pentru a păstra cazuistica creată de Înalta Curte de Casație și Justiție (obligație ce apare ca efect al **Cauzei Beian împotriva României**), vor anula cu siguranță hotărârea CNCD, însă persoanele în cauză pierd — în mod inutil — bani și timp, ceea ce s-ar putea întoarce împotriva CNCD prin impunerea unor daune morale și materiale față de această instituție, inclusiv față de membrii Colegiului director care au luat decizii contrare în cauze identice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **6 voturi pentru și 1 vot împotriva** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE

1. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale, raportat la primul capăt de cerere, respectiv prevederile discriminatorii ale Legii 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice;

2. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, raportat la cel de al doilea capăt de cerere, respectiv datele și elementele nereale care au condus la determinarea punctajului mediu anual;

3. clasarea dosarului;

4. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

BERTZI THEODORA – membru

CAZACU IOANA LIANA – membru

HALLER ISTVÁN – membru

LAZĂR MARIA – membru

PANFILE ANAMARIA – membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – membru

Data redactării: 24.02.2014

Redactat și motivat de S.C.S. , 2 ex.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.